

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง เข้าใจสิ่งต่างๆ ที่พ่ออธิบายอย่างชัดเจน ก่อนอื่น เข้าถึงสิ่งเหล่านี้ด้วยตนเองแล้วจึงคลอใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน
- คำถาม:** ประเด็นใดที่น่าสนใจและลึกซึ้งอย่างยิ่งที่ลูกควรจะได้เข้าใจอย่างชัดเจน?
- คำตอบ:** พ่อที่ไม่มีตัวตนได้กลายเป็นแม่และพ่อของทุกคนได้อย่างไรและวิธีการที่ท่านใช้เพื่อสร้างโลกเป็นประเด็น ที่สนุกสนานและลึกซึ้งอย่างยิ่ง พ่อที่ไม่มีตัวตนไม่สามารถสร้างโลกได้โดยที่ไม่มีแม่ ท่านนำร่างกายมาใช้ ด้วยการเข้าไปในร่างอย่างไร ท่านนำลูกๆ มาเลี้ยงดูด้วยปากของผู้นี้ได้อย่างไร บรรพมาเป็นพ่อและเป็นแม่ ด้วยอย่างไร เป็นประเด็นทั้งหมดที่จะต้องเข้าใจอย่างชัดเจนมาก และจดจำ และเก็บไว้ในสำนึกของลูก
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ...

โอมชานติ ในบรรดาผู้ที่ลูกเรียกว่าแม่และพ่อ อย่างแน่นอนเป็นพ่อผู้ให้คำแนะนำ พ่อกับแม่นี้รวมรูปกัน เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับมนุษย์ที่จะเข้าใจสิ่งนี้ กระนั้นก็ตาม นี่ก็ประเด็นหลักที่จะต้องเข้าใจ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนผู้ที่เรียกว่าพ่อก็เรียกว่าเป็นแม่ด้วยเช่นกัน นี่ก็ประเด็นที่น่าอัศจรรย์ เมื่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างโลกมนุษย์ แม่เป็นสิ่งที่ต้องการอย่างแน่นอน ประเด็นนี้ลึกซึ้งอย่างยิ่งและไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของใคร ท่านเป็นพ่อของทั้งหมดและดังนั้นอย่างแน่นอนที่แม่เป็นสิ่งที่ต้องการ พ่อที่ไม่มีตัวตน ดังนั้นท่านจะนำใครมาเลี้ยงดูเพื่อจะเป็นแม่? ท่านไม่ได้แต่งงานกับใคร ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดลึกซึ้งและน่าสนใจอย่างยิ่ง คนใหม่ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้และถึงแม้ว่าคนเก่ากว่าเข้าใจ พวกเขา ก็พบว่า เป็นเรื่องยากที่จะเก็บไว้ในสำนึกของพวกเขา เพียงลูกๆ เท่านั้นที่จะคงอยู่ในสำนึกของแม่และพ่อ ในบาร์ตพวกเขาได้กล่าวถึงลักษณะและนารายณ์ว่าเป็นแม่และพ่อ พวกเขาแม่ไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นของราเต้ และกฤษณะและเรียกพวกเขาว่าแม่และพ่อ พวกเขาเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง: แม้กระทั่งผู้ที่ไม่รู้คิดจะไม่เรียกพวกเขาว่าแม่และพ่อ ผู้คนเพียงแต่สร้างนิสัยของการพูดเช่นนั้นขึ้น อย่างไรก็ตามประเด็นนี้พิเศษสุดอย่างแท้จริง เพียงลูกๆ ของลักษมีและนารายณ์เท่านั้นที่จะเรียกพวกเขาว่าเป็นแม่และพ่อ ผู้คนคิดว่าผู้ที่มีทรัพย์สมบัติมากมายและอยู่ในคุณาสน์และพระราชวังนั้นอยู่ในสวรรค์ ลูกๆ ของพวกเขาจะพูดว่าพ่อแม่ของพวกเขามีความสุขมากมาย อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องเคยทำกรรมดีมาในชาติก่อนของพวกเขา อัจชะ เมื่อผู้คนร้องเพลง: ท่านคือแม่และพ่อ พวกเขาร้องเพลงนี้ให้แก่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สร้างเดียว ท่านไม่มีตัวตนและพวกเราเป็นลูกๆ ของท่าน พวกเราดวงวิญญาณไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนสร้างโลกอย่างไร? โลกไม่สามารถถูกสร้างขึ้นมาได้โดยไม่มีแม่ นี่เป็นความอัศจรรย์ว่าโลกสร้างขึ้นมาอย่างไร ความอัศจรรย์ก็คือพ่อสูงสุดคือผู้สร้างโลกใหม่ ท่านมาในโลกเก่าเพื่อสร้างโลกใหม่ แต่ท่านสร้างโลกอย่างไร? นี่เป็นประเด็นที่ลึกซึ้งอย่างยิ่ง ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนคือผู้เดียวที่เราเรียกว่าแม่และพ่อ พ่ออธิบาย: พ่อนำลูกๆ มาเลี้ยงดู ไม่ใช่เรื่องของลูกๆ ที่ออกมาจากครรภ์ ลูกๆ มากมายจะสามารถออกมาในวิธีนั้นได้อย่างไร? ดังนั้นพ่อพูดว่า: พ่อนำร่างกายนี้มาใช้และนำลูกๆ มาเลี้ยงดูผ่านปากของผู้นี้ บรรพมานี้คือพ่อ ผู้สร้างโลกมนุษย์และท่านเป็นแม่ด้วยเช่นกันที่พ่อได้นำลูกมาเลี้ยงดูผ่านปากของท่าน นี่เป็นงานของพ่อเท่านั้นที่จะนำลูกมาเลี้ยงดูในวิธีนี้ ชันยาสซีไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ พวกเขามีนักแสวงหา สาวกและผู้ติดตาม ที่นี้เป็นประเด็นของการสร้างสิ่งสร้าง บาบามาในผู้นี้และดังนั้นเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากที่พูดว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ดังนั้นผู้ที่ถูกพิสูจน์ว่าเป็นแม่ พ่อเข้ามาในผู้นี้และสร้างลูก ชายชราผู้นี้คือพ่อของมนุษยชาติและดังนั้นแม่ต้องเป็นผู้ที่ชราด้วยเช่นกัน เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องที่เป็นการ เวลาลูกๆ ต้องจดจำแม่และพ่อ ผู้ที่ไม่ได้มีทรัพย์สมบัติใดๆ ลูกกลายเป็นทาส เหตุนี้เองผู้ซึ่งลูกเรียกว่าบัพดา ลูกไม่ได้ประกาศสิทธิในทรัพย์สมบัติจากบรรพมาบรรพมา ดาดานี้ (บรรพมา) ก็ประกาศสิทธิจากผู้เดียวนั้น ผู้ซึ่งเรียกว่าดาดาด้าพร้อมกับเรียกว่าแม่ ไม่เช่นนั้นแล้วแม่และพ่อ (Mother and Father) จะได้รับการพิสูจน์ได้อย่างไร? ประเด็นเกี่ยวกับแม่ (Mother) พ่อ (Father) และลูก (children) ลึกซึ้งอย่างยิ่งและมีค่าควรแก่การเข้าใจและจดจำ บาบาท่านคือพ่อ เราได้ถือกำเนิดผ่านแม่ (mother) นี้ อย่างแน่นอนที่เราจดจำมรดกด้วยเช่นกัน ลูกๆ ต้องจดจำพ่อ ด้วยความรู้ที่ลูกสามารถเข้าใจว่าพ่อเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้อย่างไร พ่อพูดว่า: ผู้ที่พ่อเข้ามาในเขาก็เป็นบุตรชายของพ่อด้วยเช่นกัน เขาเป็นพ่อ (father) และเป็นแม่ (mother) ของลูกด้วยเช่นกันและดังนั้นลูกได้กลายเป็นลูกๆ ลูกได้รับมรดกด้วยการจดจำพ่อ (Father) ลูกจะไม่ได้รับมรดกด้วยการจดจำแม่ (mother) ลูกต้องจดจำพ่อ (Father) อย่างสม่ำเสมอและลิ้มรสชาตินี้ ประเด็นของความรู้เหล่านี้ลูกจำเป็นต้องเข้าใจ พ่อเข้ามาในโลกเก่าและสร้างโลกใหม่ ท่านทำลายสิ่งเก่า ไม่เช่นนั้นแล้วใครเล่าจะทำเช่นนั้น? นี่เป็นที่จดจำ

กันว่า การทำลายล้างโลกเก่าเกิดขึ้นด้วยขงก้า สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ซึ่งเหตุนี้เองจึงเป็นที่จดจำ ลูกๆ เข้าใจว่าอาณาจักรใหม่กำลังถูกสร้างขึ้นเพื่อลูก การเตรียมการอย่างสมบูรณ์เพื่อการทำลายล้างได้ถูกทำขึ้น มีลูกๆ มากมาย อย่างยิ่ง และลูกทั้งหมดกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักร ไม่ใช่ว่าลูกเพียงแต่ยอมรับสิ่งนี้ด้วยศรัทธาที่มั่งมาย ใครบางคนพูดว่า สีดดาของรามได้ถูกลักพาตัวไป ผู้คนพูดว่า: จริง! หากลูกไม่เข้าใจบางสิ่ง ลูกควรถามและพยายามที่จะเข้าใจสิ่งนั้น ไม่เช่นนั้นแล้ว ลูกก็เพียงแต่อยู่อย่างไม่รู้คิด ลูกได้รับความสุขชั่วคราวในหนทางบักดี ลูกได้รับผลที่มีอายุสั้นในชาติเกิดเดียวกันหรือในชาติเกิดถัดไปสำหรับสิ่งที่ลูกได้ทำไปแล้ว เมื่อผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญ พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลาอันสั้น พวกเขาไม่ได้ทำบาปใด พวกเขาให้ทานและทำบุญด้วยเช่นกัน นั่นเรียกว่าความสุขที่เป็นเหมือนมุลกา เพียงลูกๆ เท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ เพราะลูกได้เปลี่ยนจากลิงไปเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การอยู่ในวัด ในยุคทองลูกเคยมีเทพปัญญาเพราะนั่นเป็นอาณาจักรของเทวาและเทวีที่สูงส่ง เคยมีพระราชวังทองคำ เวลานั้นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากก้อนหิน ใครที่เปลี่ยนเทพปัญญาของลูกให้กลายเป็นสติปัญญาที่เป็นหิน? ราวนี้ รูปของกิเลสทั้ง 5 เพียงเมื่อสติปัญญาของทุกคนได้กลายเป็นหิน เพียงพอเท่านั้นที่ทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง ความรู้ของเมล็ดและต้นไม่มีการอธิบายและเป็นที่เข้าใจอย่างง่ายดาย ท่านอธิบายที่เหลือในรายละเอียดและจะเฝ้าแต่ทำเช่นนั้น ในสาระโดยย่อ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวที่ลูกได้รับมรดกจากท่าน ไม่มีความจำเป็นที่จะจดจำแม่ พ่อพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อ! อย่างแน่นอนที่ลูกๆ ต้องถือกำเนิดผ่านแม่ ลูกถือกำเนิดเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ กันแม่นี้ออกไปและกันผู้มีร่างกายอื่นๆ ทั้งหมดออกไป เพราะลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่า พร้อมกันกับการเป็นลูกๆ ของพ่อแม่ทางร่างกาย ดวงวิญญาณก็เป็นลูกๆ ของพ่อทางจิตด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นสร้างโลกใหม่ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ลักขมีและนารายณ์เคยเป็นนายแห่งสวรรค์ พวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายว่าลูกเคยได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดทุกชาติเกิด เพราะมีมรดกที่มีขีดจำกัดเท่านั้นในนรก ในสวรรค์มรดกจะไม่เรียกว่ามีขีดจำกัด มรดกนั้นไม่มีขีดจำกัด เพราะลูกกลายเป็นนายของความไม่มีขีดจำกัด นั่นคือของทั้งโลก ไม่มีศาสนาอื่นใดที่นั่น มรดกที่มีขีดจำกัดเริ่มต้นที่ยุคทองแดงในขณะที่ยุคทองมรดกนั้นไม่มีขีดจำกัด ที่นั่นลูกสนุกสนานกับผล ที่นั่นลูกมีอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด เช่นที่ราชาราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น ปวงประชาจะพูดด้วยเช่นกันว่าพวกเขาเป็นนายของทั้งโลก ผู้คนในปัจจุบันไม่ได้พูดว่าเขาเป็นนายของทั้งโลก เวลานั้นมีความมีขีดจำกัดอย่างมาก พวกเขาพูดว่า: ท่านไม่สามารถเข้ามาในน่านน้ำของเรา นี่เป็นแผ่นดินของเรา ที่นั่นแม้กระทั่งปวงประชาจะพูดว่าพวกเขาเป็นนายของทั้งโลก จักรพรรดิและจักรพรรดินีของพวกเขา ลักขมีและนารายณ์ก็เป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน เวลานั้นเราเข้าใจว่าจะมีอาณาจักรเดียวเท่านั้น ที่นั่นอำนาจในการปกครองไม่มีขีดจำกัด สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครว่าบาร์ตเคยเป็นเช่นไรมาก่อน เวลานั้นลูกๆ กำลังได้รับคำสอนที่จะรับมรดกของลูกๆ จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เรากำลังพูดถึงสิ่งนี้และดังนั้นเราจะต้องประกาศสิทธิในสิ่งนี้ด้วยอย่างแน่นอน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นผู้สร้างสวรรค์ คำว่า “โชคถึง 21 ชั่วโมง” นั่นเป็นที่จดจำ เหตุใดจึงมีการใช้คำว่า ‘ชั่วโมง’? เป็นเพราะที่นั่นลูกตายเมื่อลูกแก่ชราเท่านั้น ไม่มีการตายก่อนเวลาอันควรใดๆ ผู้หญิงจะไม่เป็นหม้ายที่นั่น ไม่มีการร้องไห้หรือคร่ำครวญที่นั่น ที่นั่นมีการร้องไห้คร่ำครวญอย่างมากมาย ที่นั่นแม้กระทั่งทารกก็ไม่ร้องไห้ ที่นั่นพวกเขาตั้งใจทำให้ทารกร้องไห้เพื่อที่ปอดของทารกจะสามารถขยายตัว ไม่มีสิ่งต่างๆ เช่นนั้นที่นั่น ลูกๆ ทั้งหมดเข้าใจว่าเรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นที่เราเคยทำในวงจรที่แล้ว 84 ชาติเกิดเวลานี้กำลังจะจบสิ้นและเป็นเวลาที่จะกลับบ้าน บาปจะได้รับการปลดปล่อยไปด้วยการจดจำพ่อและมรดกอยู่เสมอเท่านั้น ความหมายของ ‘มานมานะภาพ’ นั้นง่ายดายอย่างยิ่ง! ถึงแม้ว่ากิตะนั้นหลอกลวง ก็มีบางสิ่งที่จริงแท้ จดจำนั้น พ่อของลูก! กฤษณะไม่ได้พูดว่า: จดจำฉัน ลูกต้องมาหาพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดในเวลานี้บอกลูก: ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องกลับไปเหมือนฝูงยุง ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณจะตามดวงวิญญาณสูงสุดไป กฤษณะคือผู้มีร่างกาย เขาจะไม่พูดว่า: จดจำ ฉัน ดวงวิญญาณ! ชื่อของเขาคือกฤษณะ ไม่มีดวงวิญญาณใดสามารถพูดเช่นนั้น เพราะดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้อง พ่อพูดว่า: พ่อไม่มีตัวตน ชื่อของพ่อคือชิวา กฤษณะจะสามารถพูดเช่นนั้นได้อย่างไร? เขามีร่างกาย ชีพบาบาไม่มีร่างของท่านเอง ชีพบาบาพูดว่า: ลูกๆ ไม่ได้มีร่างกายในตอนแรกเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณเคยไม่มีตัวตนและลูกนำร่างกายมาใช้ เวลานั้นลูกมีสำนึกชั่วของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของละคร อย่างไร เมื่อไหร่และเหตุใดที่พ่อสร้างโลก? โลกคงอยู่เรียบร้อยแล้ว กระนั้นก็เป็นที่ยอมรับกันว่าโลกใหม่ถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มา ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านได้สร้างโลกใหม่จากโลกเก่า มีคำกล่าวด้วยเช่นกันว่ามนุษย์ถูกทำให้กลายเป็นเทพ พ่อพูดว่า: พ่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ไปเป็นเทพด้วยการศึกษานี้ ลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วลูกได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ผู้คนไม่เข้าใจว่ามีการใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ทุกคนจะใช้ 84 ชาติเกิดหรือไม่? ประชากรโลกเฝ้าแต่เพิ่มพูนขึ้น ดังนั้นทุกคนจะสามารถใช้ 84 ชาติเกิดได้อย่างไร? อย่างแน่นอนผู้ที่มาภายหลังจากวงจรจะใช้ชาติเกิดน้อยกว่า ใครก็ตามจะสามารถใช้ 84 ชาติเกิดใน 25-50 ปีได้อย่างไร? นี่คือการแห่งการสำนึกในตนเอง แต่พวกเขาได้แสดงวงจรแห่งการสำนึกในตนเองนี้ว่าเป็นอาวุธ เวลานั้นลูกๆ ดวงวิญญาณมี

สำนึกรู้ว่าลูกได้ผ่าน 84 ชาติเกิดอย่างไร เวลานี้วงจรกำลังจะมาถึงจุดจบ ละครกำลังจะชำระย ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่หายไปนั้นเวลานี้เป็นสิ่งที่ต้องการอีกครั้ง มนุษย์พูดว่า: โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ได้โปรดเมตตา! พ่อพูดว่า: อังชะ พ่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และทำให้ลูกมีความสุข งานของพ่อคือทำให้ทุกคนมีความสุข เหตุนี้เองพ่อจึงมาทวงจรและทำให้บาร์ตเป็นเช่นเพชร พ่อทำให้ลูกๆทั้งหมดมีความสุขอย่างยิ่งและสิ่งที่เหลือทั้งหมดไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ผู้ทำบัดดีเองต้องการที่จะพบปะกับพระเจ้าเช่นกันเพื่อที่พวกเขาจะสามารถมีความสุข แต่ชั้นยาสซีได้พูดไปแล้วว่า ความสุขเป็นเหมือนกับหยดหนึ่งของมุลกา อีกสิ่งที่พวกเขาพูดคือพวกเขาไม่ต้องการที่จะกลับมาและแสดงในละครนี้ พวกเขาต้องการการหลุดพ้นที่เป็นนิรันดร์ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นที่เป็นนิรันดร์ได้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว เวลานี้ลูกๆเข้าใจประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกและวงจรหมุนไปอย่างไร นี่เรียกได้ว่าเป็นวงจรของการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน พวกเขาได้แสดงหัวของทุกคนถูกตัดด้วยกงจักรและพวกเขาก็ได้แสดงการแสดงการตัดหัวของคัสด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่มีสิ่งต่างๆเช่นนั้น ที่นี้ไม่มีมีความก้าวร้าวรุนแรง นี่คือการศึกษาล่าเรียน ลูกต้องศึกษาล่าเรียนและประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ไม่มีใครฆ่าพ่อของตนเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดก นั่นเป็นมรดกที่มีขีดจำกัด ในขณะที่มรดกที่ลูกได้ประกาศสิทธิจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นไม่มีขีดจำกัด พวกเขาได้พูดถึงสิ่งต่างๆมากมายเกี่ยวกับสงคราม ฯลฯ ในกิตะ ไม่มีสิ่งใดเช่นนั้น ในความเป็นจริงพันดาวาสไม่ได้ต่อสู้กับใคร นี่เป็นไปด้วยพลังโยคะที่ลูกๆประกาศสิทธิในมรดกของโลกใหม่ของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีเรื่องของสงคราม อังชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกถึง 21 ชั่วโมง จงทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อและมรดกอยู่เสมอ อย่าได้จดจำผู้ที่มึนงงกายใจ

2. เฝ้าแต่ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองในสติปัญญา: เราเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เราได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้วและเวลานี้ละครกำลังจะชำระยอีกครั้ง จากการเป็นผู้กราบไหว้บูชา เราต้องกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา การมีสำนึกนี้หมายถึงการดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอมตะด้วยความรักและความร่วมมือของลูกและมีสมญาของเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายเสมอ

ผู้ที่มีความรักและร่วมมืออย่างสม่ำเสมอในงานของการก่อตั้งจะได้รับสมญาของเพชรพลอยที่ไม่สูญสลาย ลูกเป็นเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายเช่นนั้นที่ไม่มีใครสามารถเขย่าลูกได้และไม่มีอุปสรรคใดสามารถหยุดยั้งยังลูกได้ เพียงเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายเช่นนั้นที่ได้รับพรด้วยพรของการอยู่อย่างเป็นอมตะ พวกเขาเป็นทองคำแท้และเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของพ่อ พวกเขาพิจารณาว่างานของพ่อคืองานของพวกเขาเอง พวกเขาอยู่กับพ่ออย่างสม่ำเสมอ และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่สูญสลาย

คติพจน์: เมื่อลูกมีการสร้างสมคุณธรรม(dharma)ของความบริสุทธิ์อย่างถูกต้องแม่นยำ ทุกการกระทำของลูกกลับมาถูกต้องแม่นยำและได้รับการเติมเต็มไปด้วยปัญญา(ยุกติยุกต์)

*** โอม ซานติ ***